

QVÆSTIO MEDICA.

QVODLIBETARIIS CONCERTATIONIBVS MANE
DISCVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS XXXI. DECEMBER.
MAGISTRO GABRIELE HARDVINO DE S. IAQVES, DOCTORE MEDICO MODERATORE.

523

An ex sanguine in mammis collecto mania?

MAGNI parusque mundi mirabilis est analogia: vt erque Creatori non omnino similis nec dissimilis, vnuus non vnuus, æternus non æternus, omnia non omnia. Vt erque cum formæ incorruptibilis, neque tamen diuine, tñm materiæ, à qua forma penderet, caducæ particeps est. In hoc vnumquodque elementum propriæ formæ fursum deorsumque mouetur: In illo spiritus & humores insitæ facultate, nec levitatis aut gravitatis operæ, quoquouersum deferuntur. In hoc illoque partes ex partibus heterogeneis totum quoddam ab ipsis reapse minime distinctum coagentant. Vnde in discordi corporis humani concordia confluxus vnuus, conspiratio vna, consentientia omnia.

CONFLVXS humorum est, qui in quolibet membra partem intermedij venarum tubis defuantur. Conspiratio spirituum, omnia quippe simul perpetuòque spirant: nam & cerebrum, quæ parte non admittit arterias, ipsum perspirat. Consensus omnium partium, quæ diuersis modis in unicum compatiuntur. Hic inflammat recto intestino, viciniæ cauæ, vesica strangulatur: Illusc in nephritide, pro vavorum communione, ventriculi fastidium & *draconem*. Hic operis societate condonat mamma vtero: Illuc materia metastasi cerebrum mammis. Quæ cohondenia mala est, vt propter *syphiliticam* bona, cum à tussi alteruter vel vt erque testis intus mescit, bona malaque simul ob *peritoniam*, cum efflorescit à peripneumonia aut paraplegia patet.

A VTER O ad mammas sanguis menstruus (à reliquo venarum sanguine perperam distinctus) vel ante septimum gestationis mensem demandatur. Isque si qualitate copiæ nihil peccet, sitque inculpata vis adenum *gynaecologum*, lactis (quod viduis & virginibus haud superbit) nutritijs *per erga* recipit: neque propterea nutritionis fetus in utero, neque mammarum matris gratiæ comparatum est. Verum si sanguis ille in mammarum sinum regurgitet affluentiis, ibique coaceruatus cunctando putrefat, exardescat, & demùm à mammis in calidam cerebri substantiam graftetur, varia mania species pro varia corruptionis conditione, aut humoris prouentu so bolefit, in alijs quidem demonium lupinum, in alijs caninum, (nulli quantumvis morbi verè dæmoniaci) in alijs delirium sine febre, in alijs cum febre que licet continua suas habet accessiones.

ARIVM mater mania suas inchoat tragedias, aut à cerebri, aut à membranarum inflammatione. Ab affectis primò membranis dolor precedit acerrimus; ex cerebro nullus precedit aut subsequitur. Ab his delirio in æquale, spectra quam plurima, vigilæ intensissimæ. Ex hoc æquale, pauca, non vsq; adeò intensæ. Ab his *eruptæ*: ex hoc *eruptæ*. Ab utrisque frequentes permutationes, ita plerumque magis afficitur visus, magis auditus. Nonnumquam depravatur motus illæso sensu, nonnumquam sensus illæso motu. Quandoque integræ imaginatione discursus vacillat ac claudicat, & contraria. Quandoque incolumente imaginatione memoria obstupecit, & eadem, obstupecente imaginatione, ac eorum quæ tempore morbi contiguntur, recuperatur. Ideone singulis animæ facultatibus singulæ mansiones: lis est sub iudice.

PA C in sequente variorum symptomatum tyrannide non raro mammis affectis afficitur cerebrum. Hincque si præmissa per principia purgatione, si diæta, vt febricitantibus omnibus humidæ, imbecilli & suis experte, scintia sanguinis in mammas irruentes digerentibus exhauiatur, aut topicis repercutiatur, aut venarum superiorum sectione (numquam inferiorum, etiam si suppressi sint menses) evacueretur, *percutere* & conquefcent. Si vero, etiam irritis medicamentorum viribus, sanguis in mammis colligatur, collectusque in fæces, operat, vrgit imprimis capitis infirmitatis, ipsiusque vibratio, importunus aurium tinnitus, rarus somnus & insomnus, spaciis ante oculos *per se*, quæ in aere externo non sunt, obuersantur. Progressu temporis cerebrum penè satiscit, phantasia delirat, laruata in sanitatio, aliisque ingrauescunt, indubitate mania lascivientis argumenta.

Ergo ex sanguine in mammis collecto mania.

Propugnabat MAVRITIVS DE MONSTROEIL, Parisinus.

Anno 1615.

DOMINI DOCTORES DISPUTATIVI.

M. Guillelmus de Vailly.
M. Ioannes Maunois.
M. Claudio Geruais.

M. Franciscus Guenault.
M. Michael Francier.
M. Ioannes Merlet.

M. Petrus Seguyn Med. & Prof. Reg.
M. Ioannes de Renou.
M. Petrus Pijart.

Quæstro medica Quodlibetario Conventoibus manu discutienda in Scholis
Medicorum de Tous 3° Decembris. M. Gabriele harduino de S. Jacques b. M. Moderator. 523

An ex Sanguine in Mammis collecto Mania.

Magni parvus ex undi inviabilis est analogia; Et etsq; Curatori non omni similitudine, tamen non tunc, atque non actione, omnia non omnia. Et etsq; cum forma inviabilis, ergo ^{non} omnia, non inviabilis, a qua forma formata, sed ex parte ipsius est. In hoc enim quodque remanatur propria forma inviabilis inviabilis: In illo spiritus et humoris insita facultate, et levitatis aut gravitatis opib; quoque inviabilis distinguitur. In hoc illoque ex parte in partibus histologis totum quoddam ab aliis etatis minime distinctum conformatum. Unde in discordi corporis humani concordia confluxus tunc, concordia omnia.

Confluxus humorum, qui in qualibet parte tunc partis sunt, curdite sanguinem tunc distinguitur. Confluxus spirituum, omnia quippe, simul spirituorum spiranti nam et ciborum, qua pars non admittit arterias, ipsum respipit. Confluxus omnis partium, qua distillare modis invicem, compatiuntur. Est sustinatio etio latitudo, ciborum, et sanguinis stagnulatus: Ille in profundi, pro balvo, communione ventriculi sanguinis et arteriorum, sic opib; societate condolit quædam etio: Ille matrib; mastib; et ciborum manu et auctoritate condolit mala, et, in propria dico, bona, cum auctu alterius etio: Et etsq; fulminat; bona malaque sanguinis permutatur, cum efflorescit a respiratione aut perspiratione partitum.

Ab etio admittitur sanguis multorum (a aliquo sanguine sanguis perspiratus distinctus) tunc ante septimum gestationis cursu, demandatur. Tres et qualitate corporis nigris preci, sive inculpata est adiutor, vel auctoritate lactis (quod tenuis et inviabilis haud perspirat, inviabilis tenuis perspirat) et qualitate sanguinis perspiratio nutritio facta. In etio. Nigra sanguinem matris gratia conservatur, ut sanguis in sanguine levigatur, et levatur, tunc coagulatur coagulando, et levatur, et diluitur, et manu et auctoritate calidam ciborum sustinian, quæstus, et cibis mania spiritus pro sanguine corruptionis conditionis, aut humoris percutiit. In aliis quidem dampnum suscipit, in aliis canum, (nulli quantumvis morbi tunc dampnaci) in aliis divitium sive sibi, in aliis cum sibi quæ per continua suar; habet accessionem.

F.M.P.
G. B. B. B. Latium matib; mania suar; deinde tragædias, aut a cibis aut a cibis inviabilis inflammatione. Ab affectu primo cum inviabilis dolor procedit acutus; ex cibis nullus percutit aut sub liquitur. Ab his de divitio, inaequali, pretiosa quam pluvia, ligata intus etiam. Ex hoc inaequali, paucis etsq; adiutor. Ab his est inaequalis: hoc est inaequalis. Ab etiisque inviabilis persimilior, ita pluvia magis affectus cibis, magis auditus. Nonnumquam deploratur motus illato cibis, nonnumquam sibi illato motu. Quandoque fulgura imaginationis discutuntur cibis, et claudicat, et contra. Quandoque incoluntur imaginationes, ac rorum quæ transversi proibunt contiguntur, et respirantur. Ideo per sanguinis animas et facultates singula manus, et ror, et sub iudicio.

Endemico Hac in latente ciborum symptomatum, tunc manu affectus ciborum. hincq; si premissa sit principia purgatorum, si dicta, et levigantibus omni cibis humida, imbricata et sita, levata sanguinem. In manu levigantibus, et levantibus, aut topice perspirantibus, aut ciborum perspiracionibus, sanguinem nonquam turbidum, etiam si perspirat, levatur, per manu et a cibis, etiam levitatem et medicamentorum cibis, sanguis in manu colligatur, collectusq; in recte cibis obvias, et in perspirante cibis, et levatis cibis. Importunitas autem levitatis, tunc somnus et tunc perspiratio, sanguis autem oculis percuti, quæ in aere etib; non sunt, obviantur: et proposita perspiratio ciborum per satum, perspirata et levata, levata tunc valio, aliaq; levigantur, tunc dubitata mania latenter augumentata.

Ergo ex sanguine in mammis collecto Mania.

Propugnabat Mauricius de Montecil Parisinus. Anno. 1613.

M. Guillelmus de Quilly
M. Joannes manoir.
M. Claudius Betuado.

M. franciscus brenauet
M. Michael francier.
M. Joannes Merlet.

M. Petrus Beguin Med. et Prof. Reg.
M. Joannes De Ranou.
M. petrus pietat.